

Mieczysław Nurek

Profesor zw. dr hab. Bogusław
Drewniak (6 II 1927-4 VI 2017)

Rocznik Gdański 7576, 221-222

2015/2016

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

PROFESOR ZW. DR HAB. BOGUSŁAW DREWNIAK
(6 II 1927–4 VI 2017)

Profesor Bogusław Drewniak, znakomity znawca dziejów i kultury Pomorza i Niemiec należy do grona najwybitniejszych historyków polskich lat powojennych. Urodził się 6 lutego 1927 roku w Poznaniu w rodzinie przedsiębiorcy. Jak wspominał, już jako uczeń szkoły podstawowej (im. Marii Brownsford) wykazał zainteresowanie językiem niemieckim zdobywając jako harcerz w 1938 roku „sprawność tłumacza”. Szkołę tę ukończył w roku wybuchu drugiej wojny światowej. Czas wojny i okupacji to doświadczenie wysiedlenia, robót przymusowych, więzienia na Montelupich w Krakowie. Maturę uzyskał w słynnym poznańskim gimnazjum św. Magdaleny, między innymi pisząc wypracowanie na temat *Freiheitsideen in Schillers Dramen*. Jako seminarzysta profesora Janusza Pajewskiego obronił w roku 1951, w Uniwersytecie Poznańskim pracę magisterską na temat: *Ustawa wywłaszczeniowa Sejmu Pruskiego z 1908 roku*.

Etapy drogi naukowej Profesora to: 1958 – stopień doktora, 1963 – stopień doktora habilitowanego, 1971 – profesor tytułarny, 1982 – profesor zwyczajny. Przez kilkanaście lat był zatrudniony w państwowej służbie archiwalnej – w Szczecinie oraz jako dyrektor Archiwum Państwowego w Koszalinie. W latach 1963–1970 pracował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Gdańsku, a następnie w Uniwersytecie Gdańskim, gdzie do przejścia na emeryturę w roku 1995 pozostawał pracownikiem Instytutu Historii, później nowo powstałego Zakładu Germanistyki. W szkolnictwie wyższym pełnił odpowiedzialne funkcje: rektor Wyższej Szkoły Nauczycielskiej w Słupsku (1969–1971), dziekan Wydziału Humanistycznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku (1966–1968), kierownik Zakładu Germanistyki w Uniwersytecie Gdańskim (1992).

Profesor jest autorem ponad stu prac naukowych, w tym kilkunastu książek mających charakter pionierski. Publikował w Polsce, Niemczech, Stanach Zjednoczonych. Jako historyk cieszący się międzynarodowym uznaniem, był do pewnego stopnia bardziej znany w Niemczech, aniżeli w Polsce. Ze wzruszeniem wspominał swoich Mistrzów – Profesora Janusza Pajewskiego i Profesora Gerarda Labudę.

W sprawach nauki był wymagający i bezkompromisowy, przede wszystkim wobec siebie. Tę postawę przekazał jako badacz swoim uczniom. Wszyscy, którzy mieli z Profesorem kontakt naukowy pamiętają charakterystyczny styl Jego dyskretnej i zarazem życzliwej ironii wobec autora, gdy uznawał, że tekst, który oceniał nie spełniał właściwych wymagań.

Wypromował 14 doktorów, kilku z nich jest profesorami tytularnymi. Utrzymywał z nimi bliski, serdeczny kontakt do ostatnich dni. Na swoje 90. urodziny podarował im najnowszą, wydaną w 2017 roku książkę (!): *Muzyka z polityką w tle*, Gdańsk 2017.

Członek wielu stowarzyszeń i rad naukowych, m.in. Stowarzyszenia Filmowców Polskich, PEN Clubu. Za swoją działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną został uhonorowany licznymi odznaczeniami i nagrodami, m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Polonia Restituta, Złotym Krzyżem Zasługi oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI

prof. zw. dr hab. Mieczysław Nurek